

produktion, jo også repræsenterer et problem. Det er bare sådan, at fordi man i forvejen foretager sig ting, som er meget lidt hensigtsmæssige, er der jo ikke nogen særlig grund til at finde nye problemer frem. Der er jo også konsekvenserne for regnskov og andre vigtige naturområder, som er af afgørende betydning.

Der er altså sådan set mange gode grunde til at betragte biobrændstof som noget, man ikke skal kaste sig over, medmindre man slet ikke havde andre alternativer. Det er en dårlig løsning, og det er en løsning med mange, mange biomkostninger.

Vi har i vores beslutningsforslag brugt lidt energi på at beskrive, hvordan den virkelige udvikling f.eks. har været omkring palmeolieproduktionen i Indonesien, hvor man jo sådan set har nogle regler og en lovgivning, der siger, at man ikke må inddrage regnskov til det formål. Alligevel forsvinder der regnskov hvert år på forunderlig vis.

Vi har også syntes, at det var værd at nævne, at vi jo indimellem nærer tillid til de ting, der kommer fra regeringen. Der er bl.a. lavet en tværministeriel rapport, som jo beskriver alternative drivmidler i transportsektoren. Det er en god rapport, som jeg synes har spillet en alt, alt for lille rolle i den politiske debat. En af tingene er, at man skal lede uendelig længe for at finde på gode argumenter for, hvorfor man skal fokusere på biobrændstoffer. Der er andre ting, man skal fokusere på, og det rejser lige præcis den problemstilling, som fru Anne Grete Holmsgaard var inde på, nemlig at der ikke kun findes én løsning på at reducere udslippet af CO₂ i transportsektoren og reducere forbruget af fossile brændstoffer. Der skal bruges mange forskellige løsninger, også, fordi de virkelige gode løsninger er en lille smule langsigtede, selv om vi må indrømme, at den teknologiske udvikling inden for batteriproduktion osv. jo måske gør, at spørgsmålet om elbiler er rykket betydeligt tættere på, end vi havde forestillet os. Selv DONG beskæftiger sig nu meget seriøst med det, og jeg synes da bare, når jeg nu næsten aldrig få anledning til at rose DONG, at jeg vil benytte lejligheden til det i dag.

Det vil sige, at alternativerne altså er helt entydige. De gode, langsigtede alternativer til fossile brændstoffer er altså helt entydigt nogle andre end biobrændstoffer. Alligevel har vi stadig væk i Danmark i den formulerede politik meget fokus på biobrændstoffer. Hvis den her debat kan medvirke til, at vi kan komme dertil – som

der jo i virkeligheden er et flertal i Folketinget for, ja, måske næsten enighed om, jeg hørte i virkeligheden kun Venstre være lidt begejstret for biobrændstoffer stadig væk – så burde det vel også være muligt at få bragt den reelt førte politik i overensstemmelse med de politiske ønsker, også selv om der er lavet en energiaftale, som er meget bred.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 13:53

Per Ørum Jørgensen (KF):

Tak for det. Nu vil jeg ikke forlænge debatten unødigt, men jeg synes, der er et spørgsmål, som trænger sig på, og som har en vis generel interesse. Det gælder fremgangsmåden med, at Danmark ikke giver offentlige forskningsmidler til et specielt område, når det gælder forskning. Det synes jeg faktisk er lidt interessant. Som tidligere forskningsordfører har jeg jo haft mange drøftelser, også med hr. Per Clausen, og fra Enhedslistens side har man jo hyldet den frie forskning som nærmest ukrænkelig, sådan som jeg i sin tid forstod hr. Per Clausen. Jeg skal bare høre, om det er en ny tilgang til selve forskningspolitikken, at vi i højere grad fra Folketingets side skal prioritere, hvilke felter forskerne må bevæge sig ind på, altså gå i retning af en mere strategisk forskning, hvor vi i højere grad binder forskningsmidler til specielle områder, som vi prioriterer, eller om hr. Per Clausen stadig hyl-der den frie forskning.

Kl. 13:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:54

Per Clausen (EL):

Det er et spørgsmål, som jeg er usædvanlig glad for at hr. Per Ørum Jørgensens stiller mig. For jeg må nemlig medgive, at formuleringerne i beslutningsforslaget måske ikke er så præcise, som de skulle have været. Pointen er jo, at det, vi beskæftiger os med i det her beslutningsforslag, er de forskningsmidler, der i forvejen er afsat målrettet til bestemte formål. Det vil sige, at hvis man afsætter forskningsmidler til bestemte formål som f.eks. udvikling af vedvarende energi, så synes vi, at de midler skal bruges til vedvarende energi og udviklingen af den og ikke til biobrændstoffer.

Hvis man så ud af universiteternes egne frie forskningsmidler fik den idé, at man syntes, at